DEVRİMCİ

PARTİ BÜLTENİ

8 EKİM2019 SAYI:01

BİRLEŞİK DEVRİMCİ PARTİ

YEDİN YEDİN DOYMADIN MI?

SARAY

GÜNLÜK 2.5 MİLYON LİRA HARCIYOR

İŞGALE KARŞI AYAĞA KALK

Devrimci Partili Kadınlar Ne Diyor?

Bütün kadınlara çağrımızdır: Buradayız, varken bizi yok kılmaya çalışanlara karşı birlikteysek güçlü, birlikteysek dünyayı yerinden oynatacak güçteyiz!

Kadınlar olarak yaşamlarımız her gün daha da kuşatılıyor. Yaşam hakkımız erkek-devlet, aygıtları ve erkekler tarafından teker teker hiçe sayılıp, kadın kırımı artık bu sistemin doğal bir parçası haline gelirken; yaşamın kendisi de biz kadınlar için sadece sömürü ile eş tutuluyor. Kadınların eşitliğini ve özgürlüğünü boş bir tespit olarak değil her hücresine kadar kendine düşman gören patriarkal kapitalizm, yani büyük patronlar, başkanlar, karar vericiler, reisler bizi yaşam içinde "yaşayan ölülere" çevirmeyi amaçlıyorlar.

Her gün bir kadın, her gün bir kardeşimiz evde, sokakta, işte, tarlada, göç yollarında, bombaların altında, savaşta, merdiven, köprü altlarında katlediliyor. Anne olarak, işçi olarak, göçmen olarak, köylü, ırgat olarak, işsiz olarak, öğrenci olarak, istenmeyen uluslar, istenmeyen mezhepler, cinsel yönelimler, kimlikler, damgalanan, fişlenenler olarak, çocuk olarak, genç olarak bütün sıfatlarda ama ilk ve son kertede "KADIN" olarak katlediliyoruz. Katillerimiz her sınıftan, her milletten, dinden, inançtan patriarkal kapitalizmle işbirliğine girmiş erkekler!

Bir köle gibi, sevgi kisvesi altında yaptığımız iş iş değil, verdiğimiz emek görünür değil, söylediğimiz söz söz değil, çığlığımız çağrı değil. Fabrikada ikincil, alabildiğimiz bir lokma ekmeğimizin payı dahi eşit değil, çapamızın bedeli, ektiğimiz tohumun karşılığı, biçtiğimiz var ettiğimiz hasadın değeri bir değil. Konuştuğumuz dil, dil değil; bizim olan beden bizim değil, soyumuzun kaynağı biz değil.
Sadece babanın çocuğu, ağabeylerimizin eşiti değil "namusu", evliyken "kocalarımızın" soyu, değişen kütüğüyüz. İsmimizde, emeğimizde, bedenimizde, sevgimizde, bütün üretimlerimizde hep bir erkek gölgesi, erkek eli!

Ama "Kirpiğiniz yere düşmesin" Çünkü biz kadınlar bu düzeni kabul etmiyoruz!

Bütün tiranlara karşı hep yeter dedik, bugün de YETER diyoruz!

Yeryüzünün bütün kadınları olarak, bizden önce boyun eğmeyen, bizimle beraber bütün zamanlarda, bütün mekanlarda isyan eden bütün kadınların, kardeşlerimizin, yoldaşlarımızın sesini sesimize, kendi sesimizi de onların seslerine katıyoruz. Bizler irili ufaklı bütün derelerden, denizlerden, uzak çetrefilli yollardan okyanusumuza akıyoruz.

Biz Kadınlar Varız!

Eşittik, özgürdük! Ve bütün insanlığa bir kere daha şunu hatırlatıyoruz: Biz eşitken, hepimiz eşitti. Yoktu başımızda büyük patronlar, şefler! Yediğimiz bir, emeğimiz bir, bölüştüğümüz bir, tabiatta bütünleştiğimiz toprak bir, soluduğumuz hava birdi!

Bütün kadınlara çağrımızdır: Buradayız, varken bizi yok kılmaya çalışanlara karşı birlikteysek güçlü, birlikteysek dünyayı yerinden oynatacak güçteyiz!

Nadira'ya Ne Oldu?

AKP İstanbul Milletvekili, aynı zamanda eski general olan Şirin Ünal'ın evinde hasta bakıcılığı yapan göçmen ev işçisi Nadira Kadirova, ilk iddialara göre Ünal'ın tabancısıyla intihar etti. Fakat gerek Nadira'nın ölümü öncesi aktarımları, gerekse ölümden sonra işletilen süreç, intihar değil yeni bir kadın cinayetine işaret ediyor. Nadira'nın "intihar" öncesi yakınlarına "Bu evde korkunç şeyler oluyor, ağabeyimin yüzüne bakamam" dediği ve yaşadıklarıyla ilgili pek çok tanık olmasına rağmen detaylı soruşturma yerine, otopsisinin aynı gün yapılarak Özbekistan'a gönderildiği öğrenildi.

Tüm bu soruşturma boyunca, tanıklar önce polis soruşturmasında ifade vermemeleri için uyarılmış, ifade vermek isteyen tanıklar sonrasında savcılık soruşturmasında "fuhuşa aracılık" gibi herhangi dayanağı olmayan suçlamalarla susturulmaya çalışılmıştır.

Göçmen ev işçilerinin ucuz iş gücü olarak çalıştırıldığı, ailelerinden km'lerce ötede yaşamak zorunda kaldıkları yetmiyormuş gibi, göçmen ev işçiliği alanı yapılan bütün araştırmalarda görüldüğü üzere cinsel istismara açık hale getirilmektedirler. Göçmen ev/piyasa işçisi kadınların hiç bir yasal güvencesi yokken, kendilerine karşı geliştirilen bu erkek dayanışması ve suskunluk cinsel istismarı arttırmaktadır. Nadira'nın ölümü bütün bu koşullar altında patriarkal kapitalizmden, AKP'nin ve erkek yargının politikalarından bağımsız değildir. Ayrıca bu soruşturma seks işçisi/fuhuş yaptırılan kadınların ölümlerinin gerekçelerini ve yaygınlığını da bir kez daha gözler önüne sermiştir. Ne Nadira ne de katledilen hiç bir kadın yalnız değildir.

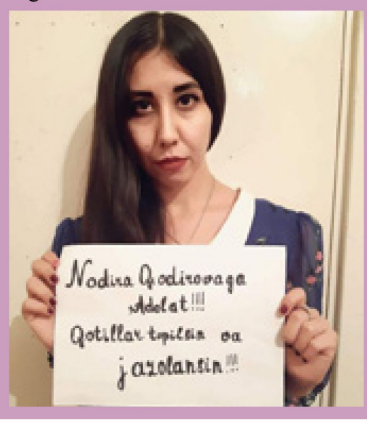

Kadın Cinayetlerini ACİL ÖNLE Kadınlar Birlikte Güçlü!

Pek çok kadın kurumu, dernek ve birey kadınlardan oluşan Kadınlar Birlikte Güçlü Platformu tarafından, bir kadın kırımı biçiminde gelişen kadın cinayetlerine karşı, "Kadın Cinayetlerini ACİL ÖNLE" sloganıyla 25 Kasım 2019 tarihine kadar İstanbul'dan başlayarak Türkiye'nin pek çok ilinde kampanya başlatıldı.

İlk eylemini 28 Eylül Cumartesi Kadıköy'den başlatan kadınlar, bugüne kadar erkekler tarafından katledilen 100 kadının hikayesini okuyarak "Bir kadın daha eksilmeyeceğiz" dediler. Erkek-devlet tarafından katledilen 100 kadının sesine ses olan 100 kadın ve çevreden çok fazla kadının destek verdiği bu eylemde, kendi dayanışmalarından aldıkları güçle, iktidara kazanımlarını gasp ettirmeyeceklerini bir kez daha hatırlattılar. İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı kararının da vurgulandığı eylemde, kadın katliamlarının gerekli düzenlemeler yapıldığında önlenebilinir olduğu gösterildi.

Ayrıca platform kadın cinayetlerine karşı her akşam saat 20.00'de ses çıkarma eylemleriyle isyanlarına devam edecek, her hafta İstanbul ve Türkiye'nin çeşitli yerlerinde "Kadın Cinayetlerini Acil Önle" demeye devam edecekler.

Patronlarla Aynı Gemide Değiliz. Bizim Geminin Rotası Sosyalizm

İşçi sınıfının ve tüm diğer sömürülen, ezilen, ötekileştirilenlerin kurtuluşunun tek yolu sosyalizmdir. İşçi sınıfının gücü birliğinden, örgütlülüğünden gelir. Tüm güzellikleri, değerleri yaratan işçilerin elleri kimsenin sömürülmediği, ezilmediği dünyayı da yaratacaktır. Mevcut düzenin çürümüşlüğünden bu çürümenin sorumlularını başımızdan defederek, onların düzenini yıkarak ve işçi iktidarını kurarak kurtulabiliriz . Devrimci Parti programı ve örgütlenmesi ile işçilerin kurtuluşu ve iktidarı için mücadele ediyor, zafere kadar mücadele etmeye devam edecek.

Kapitalist düzende patronların zorda kaldığında kullandığı en büyük yalanlarından birisidir 'aynı gemideyiz' yalanı. İşçileri ve toplumu bu yalanla kandırarak hatta korkutarak krizlere, yolsuzluklara, yoksulluğa ses çıkarmamalarını, idare etmelerini yoksa hep beraber batacağımızı anlatır durur patronlar ve uşakları. Ama biliyoruz ki, açlık sınırında olup asgari ücretle yaşamaya çalışan, sıradan evlerde oturan bizlerle, işçilerin emeğini sömürüp, semirenler, milyon dolarları ile villalarda, saraylarda yaşayanlar aynı gemide değildirler, olamazlar.

Bu türden yalanlarla oy deposu olarak gördükleri işçileri, emekçileri ancak bir yere kadar oyalayabilirler, kandırabilirler. Özellikle ağır ekonomik bunalımın faturası işçilere, emekçilere kesildikçe düzen partilerine ve devlet kurumlarına olan güvensizliğin her geçen gün arttığını görmekteyiz. Ağırlaşan fatura, enflasyonun yükselmesi, işsizliğin artması, temel tüketim maddelerine zam üstüne zam yapılması, ücretlerin erimesi, alım gücünün düşmesi ve yoksulluğun artması şeklindedir. Bu nedenle işçiler arasında bugüne kadar olmayan düzeyde intiharlar, dağılan ailelerin haberlerini okuyoruz. Bu ortamda patronlar ise krizi bahane ederek neredeyse hiç vergi vermiyorlar, üstüne bir de teşvik ve işçilerin ücret kesintilerinden biriktirilmiş fonlardan nemalanıyorlar. Ücretlilerin kesintilerinden oluşan bütün fonların içinin boşaldığı iddia ediliyor. Bu da yetmiyor IMF ile gizli gizli görüşülerek işçi haklarının ve ücretlerinin olabildiğince kısıtlandığı, geçmişte 'acı reçete' denilen programlar uygulanmaya konuyor. Geçmiş yaşananlardan biliyoruz ki İMF demek işçiye, memura düşük ücret, özelleştirme (kaldıysa tabi) eğitim, sağlık, ulaşım gibi kamusal tüm hizmetlerin ya yüksek oranda zamlanması ya da tamamen kaldırılması demek. Ayrıca doğal zenginliklerin ve çevrenin çok uluslu şirketler tarafından talan edilmesinin hızlanması anlamına gelmektedir. Uzun süredir göz dikilen kıdem tazminatımızın gaspı ya da kuşa çevrilmesi, zaten mezarda olan emeklilik hakkımızın tümden kaldırılması demektir. İstanbul seçimlerinden sonra güç kaybeden ve gözünü karartan AKP yangından mal kaçırırcasına her kaynağı talan ediyor ama bu arada fonları peşkeş çekerek, teşvik vererek patronları memnun etmekten de geri durmuyor. Patronların, gerici-faşist AKP-MHP hükümetinin işçilerin, emekçilerin haklarına yaptığı bu saldırıların sonunun gelip gelmeyeceği işçi sınıfının alacağı tutuma, mücadelesine bağlıdır Daha yeni milyonlarca kamu emekçisinin toplu sözleşmesi, Yüksek Hakem Kurulu tarafından hükümetin önerdiğinin de altında bir zamla sonuçlandı. Önümüzdeki günlerde metal işçilerinin Grup Tisleri var. Metal işçileri de kamu işçilerinin akibetine uğrarsa egemenlerin topyekün saldırısı olanca gücüyle devam edecektir. Eğer metal işçileri 'fırtına' estirmeye karar verip satışa izin vermez ise bu, genel işçi sınıfı mücadelesine moral ve ivme kazandırır. Kazanılan bu ivme ise toplumun her kesiminde biriken öfkenin fitilini ateşleyebilir. Egemenler bu fitil ateşlendiğinde neler olabileceğini işçilerin yarattığı 15-16 Haziran günlerinden, toplumun ayaklandığı Gezi günlerinden çok iyi bilmektedir.

İşçi sınıfının ve tüm diğer sömürülen, ezilen, ötekileştirilenlerin kurtuluşunun tek yolu sosyalizmdir. İşçi sınıfının gücü birliğinden, örgütlülüğünden gelir. Tüm güzellikleri, değerleri yaratan işçilerin elleri kimsenin sömürülmediği, ezilmediği dünyayı da yaratacaktır. Mevcut düzenin çürümüşlüğünden bu çürümenin sorumlularını başımızdan defederek, onların düzenini yıkarak ve işçi iktidarını kurarak kurtulabiliriz . Devrimci Parti programı ve örgütlenmesi ile işçilerin kurtuluşu ve iktidarı için mücadele ediyor, zafere kadar mücadele etmeye devam edecek. Patronların bütün saldırılarını yenecek güç işçi sınıfının örgütlü gücüdür. İşçi sınıfının gücünü göstermek için, sömürü ve sömürgecilik zincirini kırmak için, insanca bir yaşam, özgür bir gelecek ve özgür bir dünya için işçiler HAYDİ;

DEVRİMCİ PARTİ SAFLARINDA ÖRGÜTLENMEYE, MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYE!

YA SOSYALİZM

Devrimci Parti, insanın insan tarafından sömürülmesine ve ezilmesine, cinsler ve uluslararasındaki eşitsizliğe, doğal çevrenin yağmalanmasına son verecek, insanın ve insanlığın ortak kültürünün gelişiminin önündeki tüm engelleri ortadan kaldıracak tek yolun işçi sınıfının sosyalist iktidarını kurmaktan geçtiğini savunmaktadır.

Tarih kitaplarında yer alan eski bir çağı değil, bu günü konuşuyoruz. Senden çok uzaktaki bir ülke insanını değil, bizi anlatıyoruz. Yaşadığımız ülke çürüyor. Yaşadıklarımıza, çürüme dememizin tek nedeni; insanların yaşadığı cehennem hayatlar değil, yaşanılan vahşilik, hepimizin gözleri önünde yaşanırken, buna tahammül etmek, perdeyi kapatıp evinde oturmak ve bu yaşananlara razı olmak. Bugüne kadar yaşanılan insanlık tarihi bu çürümeye teslim olsaydı, yaşadığımız çağ halen ortaçağ karanlığı olurdu. Oysa yüzlerce kez insanlık, zalimin ve zulmün üstüne yürüdüğü için kırdı kölelik zincirlerini, birleşerek yendi zalim diktatörleri, özgürlük için kenetlendi, bedel ödedi "onurun" manasını haketmek adına. Şimdi yeni bir dönemeçteyiz. Yaşadıklarımız ancak sokakta son bulacak bir kabus. Sen ayağa kalkmadıkça hem kendini, hem toplumu çürüteceksin. O uğruna seferber olduğun çocuklarını karanlığa teslim edeceksin. Bu düzende senin payına düşen bir gelecek yok.

Onlar, kadınlara düşman

"Ölmek istemiyorum" diye haykırdı Emine Bulut, kameraya kaydedenlerin ve izleyenlerin gözünün içine bakarak. Sonra iktidardan, yargıya her kesim lanetlediğini duyurdu "neden" demeden. Sonra 90 kadın daha... 90 kadın daha katledilirken erkekler tarafından, iktidar payandası olan yargı katilleri korumaya, hepsine takım elbiseli "iyi hal" indirimleri dağıtmaya devam etti. Son takım elbiseli katil, AKP'li vekil Şirin Ünal ise evinde "intihar ettiği" iddia edilen Nadira Kadirova için adeta yargı zırhı giydirilerek, kadının katledildiği silahın sahibi olmasına ve Kadirova'nın taciz beyanına rağmen "şüpheli" bile görülmedi. İntihar süsü verilmiş bir kadın cinayetinin daha üstü yargının kara cüppesi ile örtülerek defnedildi. Metrobüste, sokakta, mecliste, işyerinde, karakolda, polis otosunda, gözaltında her yer cinsel taciz ve tecavüz saldırıları ile haber oluyor. Elbette nedenleri var. Hergün kadını ganimet olarak fetva veren din "adamlarının", iktidarın "dindar" nesil yetiştireceğim diyerek erkeği kutsadığı, IŞİD artığı resmileştirilen eğitimin ve ideolojinin kurumsallaşmasını kadınların katledilmesinin nedenleri arasında. Erkek iktidarların bunu durdurması mümkün değil, çünkü hepsi suç ortağı. Suç ve burjuva iktidar söz konusunu olduğunda ortaklar ancak birbirinin suçlarını örterler. Bu konuda polisden, yargıdan, iktdardan adalet beklemek, yeni katliamları seyretmekten öteye geçemez. Herkes biliyor ki onlarca suç üstü ve şikayet beyanında failler polis denetiminde salıverilmektedir. Tek kurtuluş kadınların direnişi ile mümkün. Dünyada kısa zamanda sayısız örnekler yaşandı. Katilleri koruyan yasa yapıcıların hükümet binası Güney Afrika'da binlerce kadın tarafından kuşatıldı. Avrupa'da onbinlerce kadın sokakları işgal etti. Bazı bölgelerde kadınlar savunma ve direnişleriyle tacizci ve tecavüzcüleri cezalandırdı. Yeni bir cinayette değil, hemen şimdi kuşatalım katilleri aklayanları. Hiçbirimiz "Ölmek istemiyoruz" ve yaşamak ancak direnişle mümkün.

Onlar, emekçiye düşman

Recep Peker, Kızılay Meydanı'nda "Adalet beni bitirdi" - "İşsizim, açım" diyerek üzerine benzin döküp bedenini ateşe verdi. Ölümden döndü. Görülmek ve duyulmak istedi ölmeden önce. Onun gibilere yaşama şansı bırakmayanların dünyasına lanet ederek sana duyurmak istedi kendini. "İşsizim, açım" . Recep Peker yoksulluk ve açlıkla yaşayan 65 milyon insandan biri. Geri kalan 10 milyonun yoksulluğu bilmeden, 5 milyonunun sefa sürdüğü bir ülkede, senin gibi biri. Kimsenin aynı gemide olmadığı, sömüren ve saraylarda olanlarla, sömürülen ve gecekondularda yaşayanların aynı kaderi paylaşmadığı işçi sınıfından biri.

Yıllık 24 bin lira kazanan asgari ücretliden birçoğunun oy verdiği saraylının ise, bir yıllık sadece yemek gideri 5,5 Milyon TL. O sarayda yaşayan Recep, BM toplantısında "Herkes için adalet" çağrısı yaptı. "Adalet beni bitirdi" diyen Recep'in bedenini ateşe verdiği ülkeyi yöneten olarak. Herkes biliyor yönetenle, yönetilen arasında ki gelir uçurumunu, herkes biliyor ülke kaynaklarının halk için değil, bir avuç yandaşı zengileştirmek için kullanıldığını, kullanmadığın havaalanlarının, kullanmadığın yolların, kullanmadığın köprülerin parasının bütçeden ödendiğini.

İktidar eliyle daha da yoksullaşacağız. Çünkü iktidardakilerin krizleri, çok büyük çünkü ekonomi ploitikalarının önceliği sen değilsin. Onlar zengini daha da servet sahibi yapmak için çalışıyor, yasalar çıkarıyor, zamlar yapıyor. Doğalgazdan, ulaşıma, elektrikten, ekmeğe, kiradan, eğitime her şey yoksul için lüks hale geliyor. Bugün kullandığını yarın bulamayacaksın. Neden mi? Çünkü iktidar tüm parayı mermiye, bombaya, tanka, tüfeğe yatırıyor. Polise, bekçiye, çetelere yatırıyor. Sadece başka halkları tehdit etmek, işgal etmek için değil, aynı zamanda bu harami saltanatını korumak için. Yani sana karşı kullanmak için jop alıyor, hırsızı, katili değil seni durdurmak için daha fazla cezaevi yapıyor. Çünkü bu oyunun bozulacağını, bu devranın sürekli dönmeyeceğini biliyor. Yangından mal kaçırırcasına talan ediyor, yağmalıyor her kaynağı. İşçi Recep'in milyonlar olduğunu bir kez sokaklara çıktığında gücünün ne olduğunu Gezi' de gördüler. İşçinin gücü örgütlülüğünden, eyleminden gelir. Bu köleliği durdurmak bizim ellerimizde. Hergün üreten bizim ellerimiz, yeniyi üretecek olan yine kendi ellerimiz. Düzen tüm araçları ile emekçilerin üzerine çöküyor. Artık yamalarla, pansumanlarla, eski yöneticilerle kurulacak hiçbir hükümet emekçilerin yaşamını iyileştiremez. Çürümüşlükten ancak yeni bir alt üst oluşla çıkabiliriz. Devrimci Parti işçilerin kurtuluşunu gerçekleştirecek devrimci programa sahiptir.

YA YOKOLUŞ

Sosyalizm insanlığın tek kurtuluş yoludur.

Onlar, çocuklara düşman

Türkiye'de çocuk işçi sayısı 2 milyona ulaştı. Oyun ya da okul çağında bir çocuğu çalıştırmak sömürünün en vahşi, en acımasız ve sistemin en çürümüş halidir. Ancak patronlar için sömürünün, yaşı, cinsiyeti, milliyeti yoktur. Onlar için kimin çalıştığı değil, hangisini az para ile daha çok sömürdüğüdür. Türkiye' de milyonlarca çocuk çalıştığı işyerlerinde üç kuruş paralarla kölece çalıştırılmakta, işyerinde şiddete, dayağa, bir kısmı istismara maruz kalmaktadır. Üstelik bu çocukların son beş yılda

400'e yakını iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. Bu çocukların büyük kesimi son dönem çalışmak zorunda kalanlardan, yakın dönemde ev kirasını, elektrik faturasını, mutfak giderlerini ödeyemeyerek yoksullaşan ailelerin çocukları. Yoksullaşmanın artacağı önümüzdeki günlerde sömürülen çocuk sayısının çığ gibi büyüyeceği görülmektedir. Sömürü düzeni sadece yetişkinleri değil, çocuklarımızında geleceğini köleleştiriyor. Üstelik çocuk işçilik kağıt üzerinde yasak. Herşey de olduğu gibi tüm yasaklardan patronlar muaf. Sadece çocuklara karşı suçları işçilik meselesinde değil. Berkinlerden, Ceylanlara, Cemilelerden, Aylan bebeğe kadar yürüttükleri savaşlarda da çocuk katili olarak tarihe isimlerini yazdırdılar. Yetmedi binlerce çocuğu devlet destekli vakıflarda, kurslarda, ahlak ve din eğitimi adı altında tarikatların istismarına terk ettiler.

Çocuklara yönelik cinsel istismar, insanlık onurunun ayaklar altına altındığı erkeliğin en aşağılık biçimdir. Hemen hepsi bu iktidar döneminde artarak sürüyor. Buna isyan etmeyen, sessiz kalan toplumun her bireyi bu utanç mühürünü alnında taşımaya mahkumdur. Bu çürümeye sessiz kalarak tepki vermeyen kimse çocukların yüzüne bakamaz. Onbinlerce çocuğun gece yükselttiği çığlık hepimizin uykularını bölüyor. Bu istismar kurumları, her yerde bellidir. İnsanlık onurunu yeniden ayağa kaldırmak isteyen, çocuklarımızı kurtarmak isteyen herkes bu kurumları kuşatmalı, barınamaz hale getirmelidir. Çocuk istismarcılarına senin dininden, senin milletinden, senin ailenden diye sessiz kalmak, bu vahşete ortak olmaktır. Münferit bile olduğunda büyük vahşet sayılması gerekirken, iktidarın ürettiği ideoloji tarafından süreklileşmiş bir çürümeyle yüz yüzeyiz. İktidar destekli bu kurumlara yine iktidardan denetim beklemek yeni olayların sessizce yaşanmasına seyirci kalmaktır. Şimdi insanlık onuruna layık olmanın yegane yolu bu kurumları halk olarak kapatmaktan, din tüccarlarından yaşam alanlarımızı arındırmaktan geçmektedir.

Onlar, doğaya düşman

AKP iktidarı sadece insanı değil, ekolojiyi de çürütüyor. 17 yıllık inşaat sermayesi yandaş şirketleri zengin ederken ülkenin dört bir yanında doğayı, ekolojik sistemi çürütmekte. Hasankeyf'ten, Kazdağları'na, Salda Gölü'nden, HESlere, tünellerden, havaalanlarına, nükleer tesisten, balık çiftliklerine, kendi konaklayacağı saraylara kadar her yerde hem insanlığın ortak tarihini, hem de tüm canlıların yaşam alanlarını rant alanlarına çeviriyor. Büyük depremin kapıya dayandığı İstanbul'da dahi görüldü ki toplanma alanları AVM lere satılmış, deprem vergileri yağmalanmış. Bugün deprem gerçekliğinin on binlerce insanın canına mal olacağını herkes biliyor. Depremin herkesi eşit vuracağı söylemiyse kesinlikle gerçek değil. Deprem en çok yoksulu vuracak. Çünkü bir avuç patron sınıfının malikanesi yüksek güvenliklerle yapılmıştır. Yoksulların yaşadığı yüzbinlerce konut ise iktidar müteahhitleri tarafından denetimden uzak ve ucuz maliyetlerle yüksek kar hedefli yapılmıştır. Ayrıca deneyimler gösterdi ki; bir kaos durumunda tüm sistemler çökmekte tüm yoksullar kaderine terk edilemektedir. Yine Türkiye, ekolojik yıkımdan en fazla etkilenen ülkelerden biridir. Deniz, göl ve akarsular kimyasal ve biyolojik atıklarla kirlenmekte, yer altı suları yanlış sulama politikaları sonucu çekilmekte, sulak alanlar kurutulmakta, su kaynakları ve verimli tarım arazileri ticari amaçlarla şirketlere verilmekte, ormanlık ya da makilik alanlar tahrip edilmekte, tarım alanlarına konutlar ve sanayi tesisleri yapılmakta, endemik bitki ve hayvanların soyu tükenmekte, sanayinin yaydığı baca gazlarıyla ve atıklarla sularımız ve atmosferimiz kirlenmektedir. Kapitalist sömürü düzeni bunu engelleyemez çünkü varlık nedeni bunu yaratmaktadır. Ayrıca Kürt Sorunu'nun savaş politikalarıyla çözülmeye çalışılması bölgenin doğal yapısını alt üst etmiştir. Savaşta kullanılan mühimmatın toksik etkisi insanlara ve ekosisteme büyük zararlar vermiş, ormanlar yakılmış, akarsu boylarına barajlar ve bentler yapılmış, tarım alanları tahrip edilmiş ve demografik yapı bozulmuştur.

İnsanın doğayla rekabet halinde geliştirdiği uygarlık anlayışının sonu gelmiştir. İnsanlık artık doğayı sömürülmesi gereken bir kaynak olarak görmeyi bırakarak, kendisinin doğada yaşayan diğer canlı türleriyle eşit hakka sahip olduğunu görmesi gerekmektedir. İnsanın doğayı yenme çabası gerçekte kendi yenilgisidir. Devrimci Parti, mevcut iktidarları doğaya karşı suçlu kapsamında değerlendirir ve sorunun kesin çözümünün kapitalizmin yıkılarak adil, paylaşımcı, ekolojik, sosyalist bir toplum düzenine ulaşmakla mümkün olduğunu duyurur.

Sosyalizm, kurtuluş yoludur!

Devrimci Parti, insanın insan tarafından sömürülmesine ve ezilmesine, cinsler ve uluslararasındaki eşitsizliğe, doğal çevrenin yağmalanmasına son verecek, insanın ve insanlığın ortak kültürünün gelişiminin önündeki tüm engelleri ortadan kaldıracak tek yolun işçi sınıfının sosyalist iktidarını kurmaktan geçtiğini savunmaktadır. Bu amacın gerçekleşmesi için sömürüye dayalı mülkiyet ilişkilerinin devrimci tarzda aşılmasını zorunluluk olarak görür. Kendisi sınıfsız, sınırsız, sömürüsüz bir dünya hedefinin Türkiye'de ki bileşenlerindendir.

Devrimci Parti ve ortak mücadele yürüttüğü güçler emekçilerden, işçilerden, yoksullardan seçim dönemleri oy isteyen partilerden değildir. Bizler hiç bir çıkar gözetmeden her yerde süren hak mücadelelerinin parçasıyız. Yeni bir dünyanın, sizin adınıza birilerinin iktidar olduğu değil, doğrudan işçilerin iktarında kurulacağını ilan ediyoruz. Kendi iktidarımızda hakça bölüşmek, özgürce yaşamak, çocuklara onurlu bir gelecek bırakmak için patronların yönettiği değil, işçilerin, emekçilerin partisi olan Devrimci Parti' de birleşmeye, birlikte kazanacağımız dünyanın kapılarını aralamaya davet ediyoruz.

Sosyalizm talebi, halkın kurtuluş talebidir

Kaderimiz kadar çıkarlarımız da ortaktır. Halkların kurtuluşu, emperyalizme ve sömürüye karşı birleşik mücadeleden geçmektedir.

Tekrarlanan İstanbul seçimleri, iktidar bloğu üzerinde ağır hasara yol açarken emek ve demokrasi mücadelesi açısından önemli imkânların açığa çıkması ile sonuçlanmış bulunuyor. Bugün iktidar hâlâ bu sarsıntının etkisinde ve oluşan hasarı toparlamak için uğraşıyor. Bu uğraşın nafile olduğu, Erdoğan döneminin sona doğru ilerlediği genel bir gerçeklik olarak kabul görüyor. Zira egemenler arası çatışmanın derinleştiği, ekonomik krizin etkilerinin halka ağır bir fatura olarak yansımaya başladığı ve bu ağır faturanın bizzat AKP tabanında iktidara karşı bir sorgulamayı tetiklediği gözlerden saklanamıyor. İşçi ve memur maaşları en dip seviyede tutulurken başta elektrik, doğal gaz ve akaryakıt olmak üzere zorunlu harcamalara yapılan yüksek ve katlanan zamlar, yüksek işsizlik rakamları işçi sınıfı ve yoksul halkları zor bir kışın beklediğine işaret ediyor. Alım gücü iyice düşen halk kitleleri sıkıntılarını yüksek sesle dillendirmeye başlamış durumda.

İşçi ve memur ücretlerine sefalet zammı yapıp emeklilere sefalet hayatı dayatan saray, yardımcıları için tanesi yirmi milyondan dört zırhlı Mercedes almaktan çekinmiyor. Günlük harcaması beş milyon lirayı bulan saray, halkın sırtında ağır bir yük olmaya devam ediyor. Mirasyer gibi kendisini ve yakın çevresini daha zengin etmek adına halkın tüm birikimleri yağmalanıyor, doğal kaynaklar talan ediliyor. Şatafat ve gösteriş her yerde yoksul halkın gözüne batırılırcasına sırıtıyor. Derler ki, Osmanlı zamanında Lale Devri'nde insanları en fazla rahatsız eden şey; Saray ve çevresinin şatafata düşkünlüğü olmuş. Şatafata düşkünlük, devlet bütçesinin yağmalanması, sonunda halkı galeyana getirmiş ve Lale Devri büyük bir ayaklanma ile son bulmuş. Yolsuzluk ve yağma ayyuka çıkmış durumda. Taciz, tecavüz ve kadın cinayetleri artarak ve vicdanları yaralayarak devam ediyor. Halkın onuru kırılıyor, vicdanı yaralanıyor. Sarayın Lale Devri'nin sonu geliyor. Bu şatafat ve zorbalık sarayın sonu olacaktır.

İktidar, içerisine düştüğü krizden çıkabilmek ve iktidarını sürdürebilmek için bir yandan kendi tabanını yeniden toparlamak öte yandan da karşısında oluşan bloku parçalamak adına demokrasi ve emek güçlerine, hak arayışlarına saldırıyor. Baskı ve zulüm estirerek halkları sindirmek, teslim almak istiyor. Gazeteciler, işçi önderleri, belediye başkanları tutuklanıyor. Erdoğan'a hakaret iddiasıyla sosyal medyada bir cadı avı sürdürülüyor. Akademisyenler, memurlar, işçiler işinden atılıyor, seçilmiş belediye başkanları görevden alınıyor. Ülke, polis ve mahkemeler marifetiyle bir açık hapishaneye döndürülürken saray, kendisinden olmayan herkesi düşman ilan ediyor. İşçiler, yoksullar ve tüm ezilen halklar, hak ve özgürlük mücadelesinin önündeki en önemli engelin sarayın zorbalık düzeni olduğunu, Saray iktidarı yıkılmadan bu zorbalığın sona ermeyeceğini biliyor. İşçi sınıfı ve ezilen halklar Saray'a karşı öfke biriktiriyor.

AKP iktidarda kalabilmek için MHP-Ergenekon çizgisiyle ittifak yapmış durumda. Bu kirli ve kanlı ittifak Kürt halkına karşı düşmanlıktan ve savaş politikalarından besleniyor. İktidar bloku nun birleştirici harcı bu savaş politikalarıdır. Bu nedenle iktidar tüm gücüyle Kürt halkına, HDP ve bileşenlerine saldırıyor. Bu saldırılar bir yandan sarayın MHP ve Ergenekon'la ittifakını devam ettirirken öte yandan Türkiye halklarına dayatılan sefaletin gizlenmesini sağlıyor. Seçilmiş belediye başkanlarının yerine kayyum atanması, HDP ve bileşenlerini hedef alan polis terörü sarayın iktidarını sürdürmek adına devreye koyduğu uygulamalardan başka bir şey değildir. Bu saldırılara sessiz kalmak, tüm zorbalık ve dayatılan sefalet karşısında sessiz kalmak demek olacaktır. Bugün yoksulluğa ve zorbalığa karşı çıkmanın yolu Kürt halkı ile Türkiye emek, demokrasi güçlerinin omuz omuza mücadelesinden geçmektedir.

Görülmesi gereken bir diğer gerçeklik ise halkların ve işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun bu sömürü düzeninin yok edilmesinden geçtiği gerçeğidir. Tüm dünyada kapitalist sömürü düzeni ve emperyalist savaş politikaları halklara kan ve gözyaşı dayatmaktadır. Yoksul halklar; iç savaşlar, zorbalık, yoksulluk ve açlık pençesinde kıvranmakta, milyonlar ülkelerini terk ederek mülteci konumuna düşmektedir. Bilinmelidir ki, bugün ülkemize gelen değişlik ülkelerden yüz binlerce mülteci bizim gibi yoksullardan oluşmaktadır. Kaderimiz kadar çıkarlarımız da ortaktır. Halkların kurtuluşu, emperyalizme ve sömürüye karşı birleşik mücadeleden geçmektedir. Sosyalizm talebi, yoksul halkların ve sömürü çarkı altında ezilen işçilerin kurtuluş talebidir.

Devrimci Parti: İşgale Karşı Ayağa Kalk

Bugün her kim olursa olsun AKP-MHP iktidarına karşıyım diyorsa, bu işgale de amasız-fakatsız karşı durmak zorundadır. Savaş başlatan hükümetler önce kendi halkını vurur. Devrimci Parti tüm Türkiye halklarını ve emekçilerini, demokrasi ve özgürlük güçlerini, devrimci-sosyalistleri iktidarın başlatacağı işgale ve savaşa karşı ayağa kalkmaya çağırıyor. Katliam sevicilerinin "bir gece ansızın gelebiliriz" tehditli işgal planları karşısında, bir gece bile kaybetmeden özgürlük planları yapmaya çağırıyor.

Suriye'nin kuzeyine yönelik AKP-MHP öncülüğünde, Türkiye Devleti'nin gerçekleştireceği işgal saldırısının son aşamasına gelmiş durumdayız. AKP-MHP faşist kurumsallaşmasının temel dayanağı haline gelen savaş ve işgal planları görüldüğü üzere sadece hükümetle sınırlı değil, bir bütün halinde devlet politikasıdır. 100 yıldır Kürtlere yönelik uygulanan asimilasyon, inkar ve imha siyasetinin bir sonucu olarak Kürtlerin bölgede her türlü kazanımı Türkiye egemenleri için savaş ve işgal gerekçesidir. Bugün Erdoğan' ın sözcülüğünü yürüttüğü sömürgecilik, nüansları farklı olsa da, içeride TUSİAD' ından, CHP'sine geniş bir konsensusla sürdürülmekte, dışarıda ise ABD, Rusya ve AB eliyle desteklenmektedir.

Erdoğan bu işgal harekatı ile sömürgeciliğin sınırlarını genişletmeye adaydır. Sınırın karşısından geldiği iddia edilen güvenlik tehditleri içi boş meşruluk yaratma söylemidir. Sınırın her iki tarafını da güvensiz hale getiren AKP iktidarı ve onun işbirlikçi ortakları IŞİD, El-Nusra, ÖSO gibi yağmacı cihatçı çetelerdir. Afrin işgali sömürgeciliğin tescilidir. Tüm dünya halkları ve Türkiye emekçileri bilmelidir ki bu operasyonla IŞİD vari çeteler yeniden güçlendirilerek Türkiye koruması altında tekrar katliamlara yönelecektir. MİT'in bilgisi dahilinde gerçekleşen Suruç'tan, 10 Ekim katliamına, İstanbul'dan, Antep saldırılarına kadar ağır bedeller ödeyen Türkiye halkları unutmasın ki bu barbar çeteleri teslim alan, diz çöktüren güçler Kuzey Suriye halkları ve Türkiye' li devrimcilerdir. Şimdi yok edilmek istenen emperyalist kuşatma ve sömürge savaşları altında "başka bir dünya mümkün" diyen halkların özgürlük gücüdür.

AKP-MHP faşist bloğundan kurtulmak isteyen, bu taleple başta seçimler olmak üzere sokakta yan yana gelen işçi-emekçilerden, Kürtlere, Alevilerden, muhafazakar demokratlara, seküler kesimlerden, köleleşmeyi reddeden kadınlara, özgürlüklerden yana olan gençlere ve tüm kesimlere sesleniyoruz. İktidarın ve ona payanda olan muhalefet partilerinin "milli çıkar, milli birlik" çağrıları yalandır. İşgali isteyen egemenlerle hiçbir çıkarımız ortak değildir. "Milli çıkar" dedikleri bir avuç sömürgecinin, savaş tüccarının çıkarı ve zenginleşmesidir. Bu işgal hareketi başarılı olursa saray ve avanesi kanla, katliamlarla zenginleşirken, halk yoksullaşmaya devam edecektir. Bu işgale onay vermek, AKP-MHP faşizminin iktidarda kalmasına onay vermektir. Bu işgale onay vermek çürümüş ve çözülmekte olan iktidarın güçlenmesine destek vermektir. Bu işgale yaklaşım doğrudan Türkiye emekçilerinin kaderini belirleyecektir. Savaşa girmiş ve işgalden beslenen bir iktidar, SOMA işçisinin yolunu kesmeye, KHK'lıları sokak ortasında sürüklemeye, sınırın her iki tarafında kadın katliamlarına, savaş masrafı gerekçesi ile işçi emekçi maaşlarına zammı kuşa çevirmeye, savaş maliyeti gerekçesi ile elektrikten, doğalgaza, ulaşımdan, beslenmeye her şeyi zamlamaya devam edecektir. Kuzey Suriye'ye atılan her bomba, emekçilerin sofrasına ateş olarak düşecektir.

Bugün her kim olursa olsun AKP-MHP iktidarına karşıyım diyorsa, bu işgale de amasız-fakatsız karşı durmak zorundadır. Savaş başlatan hükümetler önce kendi halkını vurur. Devrimci Parti tüm Türkiye halklarını ve emekçilerini, demokrasi ve özgürlük güçlerini, devrimci-sosyalistleri iktidarın başlatacağı işgale ve savaşa karşı ayağa kalkmaya çağırıyor. Katliam sevicilerinin "bir gece ansızın gelebiliriz" tehditli işgal planları karşısında, bir gece bile kaybetmeden özgürlük planları yapmaya çağırıyor.

Devrimci Parti Merkez Yürütme Kurulu

Dev-Lis idam edilişinin 39. yılında Necdet Adalı'yı andı

1969 yılında demokratik lise mücadelesine başlayan Devrimci Liseliler mücadelede geçen 50. yılında çeşitli kampanyalar yürütüyor. Yine 12 Eylül'ün dar ağacına gönderdiği ilk devrimci olan Necdet Adalı bir Dev-Lis'liydi. 8 Ekim 1980 günü darbeciler tarafından idam edilen Adalı bu yıl da Dev-Lis'liler tarafından anıldı.

Dev-Lis:

"Adalı'nın öncüsü olduğu Dev-Lis bugün sıralardan, koridorlardan, sokaklardan Adalı'nın ismini haykırmaya devam ediyor.DEV-LİS Necdet Adalı' dır. DEV-LİS Jale Yeşilnil'dir. Adalıları öldürdük zannedenler onu bitirdik zannedenler yanılıyorlar. Adalı'nın ardından yürüyen onun ismini sokaklarda haykırmaya devam eden DEV-LİS var."

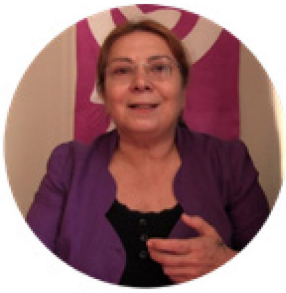

Devrimci Parti Genel Başkanı
Elif Torun Öneren

YARGI REFORMU:

Adaletsizlik Kulesine Karşı Bir Tutam Bal

Paketin; AKP-MHP faşizmi tarafından değil, işçi sınıfı, emekçiler, yoksullar, işsizler, köylüler, göçmenler, topraksızlar, güvencesizler, geleceksiz bırakılanlar, kadınlar, LGBTİ+'lar, ezilen uluslar, mezhepler, dine mensup insanlar, ekolojistler, hayvan dostları gibi çok çeşitli çevreler tarafından her düzlemde, her alanda kurulacak halk ve özgün meclislerde tartışılıp, buralardan süzülerek oluşturulması ve gerçek anlamda bir halk demokrasisinin sonucu olarak hazırlanması gerekir.

Özellikle 2015 sonrası faşizmin kurumsallaşmasıyla birlikte, bu kurumsallaşmanın bir sonucu olarak, yasama-yürütme-yargı erkleri Saray tarafından tek elde toplanmıştır. Zaten demokrasinin oldukça arkaik bir formunu yansıtan anayasanın dahi uygulanmaması, temel AİHM içtihatlarının dahi gözardı edilmesi, en temel örgütlenme, eylem, eleştiri, ifade ve düşünce özgürlüğü dahi kullandırılmaması kendine ölüm, sürgün, yaşam ihlali üzerinden koca bir adaletsizlik dağı yarattı.

Binlerce insanın hangi gerekçe ile, hangi gece yapılacağını bilemediği "şafak operasyonları" ile yıldırılmaya çalışıldığı, tek bir sosyal medya paylaşımının aylarca süren tutuklama gerekçesi olduğu, yalan ifadelerle, polis fezlekeleriyle her yıl binlerce sürgünün yanında Ege'de, Meriç'te çoğu çocuk binlerce yaşamın yitirildiği, adli kontrol adı altında insanların ülkeden, şehre, şehirden ilçeye hatta eve kadar daralan mekanlara hapsedildiği, küçücük bebeklerin dahi tutsak kılındığı tam bir barbarlık zamanından geçiyoruz. Ne, dönem siyasetine göre şekillenen AİHM kararları ne de kırk yılda bir doğru zamanı gösteren bozuk saat gibi çıkan AYM kararları dikkate alınmıyor. An geliyor ki hepimizin ceza hukuku kavramlarına en az bir hukukçu kadar aşina kılındığımız şu zamanda, mükerrer dosyalarla yeni davalar açılarak muhaliflerin tutuklanmasına zemin hazırlanıyor. "Bir gece ansızın" eviniz basılırken, ne basanların ne de bu dosyalara onay veren savcıların elinde herhangi bir hukuki gerekçe olmak zorunda değil. Keyfilik, ihlal, saldırı her yerde.

Şimdi bütün bu adaletsizlik kulesinin karşısına üstelik tüm bu adaletsizliğin sembolü olan merci tarafından şapkadan çıkamayan tavşan bile olmayacak bir "reform paketi" büyülü bir değnek gibi sunuluyor.

Yukarıda da ifade ettiğim gibi bu adaletsizlik dağına karşı bu paketin "reform" adını hak edebilmesi için en azından yargının bağımsızlığını ve tarafsızlığını sağlaması gerekir. Temelde de paketin; AKP-MHP faşizmi tarafından değil, işçi sınıfı, emekçiler, yoksullar, işsizler, köylüler, göçmenler, topraksızlar, güvencesizler, geleceksiz bırakılanlar, kadınlar, LGBTİ+'lar, ezilen uluslar, mezhepler, ekolojistler, hayvan dostları gibi çok çeşitli çevreler tarafından her düzlemde, her alanda kurulacak halk ve özgün meclislerde tartışılıp, buralardan süzülerek oluşturulması ve gerçek anlamda bir halk demokrasisinin sonucu olarak hazırlanması gerekir.

Fakat, bunun kendini gerçekleştirebilmesinin en asgari zemini Cumhurbaşkanlığı Sistemi'nin dışındadır. Yani paket bu haliyle baştan ölü doğmuştur. Hazırlayanlar da bunun farkındadır zaten. Bu ön koşulla beraber, bu dönem içerisinde en azından bir "reform" adını alabilecekse; faşizm döneminde açılan tüm davaların geri çekilmesi, yaşanan tüm ihlallerle ilgili gerekli karşı soruşturmaların başlatılması; KHK ile işlerinden edilen, hakkında soruşturma açılan tüm KHK'lilerin haklarının iadesiyle, işlerine geri döndürülmesi; TMK yasasında kapsamlı değişikliklerin yapılması zaruridir.

Ayrıca "paket" bunların dışında Türkiye'de ezilenlerin sorunlarına ve özgürlük mücadelelerinin taleplerine de kör doğmuştur. Yargı Reformu Paketi'nde meraklılarının ağzına bal çalmak dışında hiçbir şey yoktur. Paket yukarıda saydığımız olmazsa olmazlar dışında bir başka olmazsa olmasa da kapalıdır. Bunun sebebi sistemin işleyiş yasalarıyla ilgili elbette ama her ay onlarca kadının yaşamını yitirdiği, kadın kırımının bir savaş biçiminde sürdürüldüğü bu dönemde kadın cinayetlerini önlemeye yönelik tek bir madde yoktur. Aksine İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı yasa fiili olarak uygulanmıyor, "toplumsal cinsiyet eşitliği" ibaresinin pek çok düzenlemeden kaldırılıyor ve kadınların özgürlük taleplerine saldırılar hız kazanıyor. Paket bütün bunlara karşı "körleşirken"; kadınların kazanılmış hakkı olan nafaka hakkını "süreli nafaka" olarak sınırlamayı kendine hedef ediniyor.

Ezcümle, tüm ezilenler bilmelidir ki gerçek adalet, gerçek bir yargı paketi saraylardan değil ancak bizim ay sonunu zorla getirdiğimiz kulübelerimizden, yoksulların, kadınların tüm isyan edenlerin adaletinden çıkacaktır. Sıra bizde, isteyelim, örgütlenelim, değiştirelim.

BİRLEŞİK DEVRİMCİ PARTİ GENEL MERKEZİ
BASIN BÜLTENİ - ÜCRETSİZDİR
Adres: Osmanağa Mah. General Asım Gündüz Cad.
Bahariye No: 15/5 Kadıköy/İSTANBUL
8 Ekim 2019 Sayı: 01

BASILDIĞI YER: Özdemir Matbaacılık ve Cilt Evi
Adres: Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
Topkapı Odin Center No: 28/245
Zeytinburnu/İSTANBUL
Telefon: (0212) 577 54 92